

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

15 יולי 2021

לפני:

כב' השופטת איריס רש

נציג ציבור (עובדים) מר אברהם פרקש

נציג ציבור (מעסיקים) מר אלכסנדר טנדלר

מיכאל זליג

התובע

-

1. מדינת ישראל
2. נצ"מ מוטי חריב

הנתבעים

פסק דין

1. עניינו של פסק דין זה הוא בתביעה לפיצוי ללא הוכחת נזק על סך 50,000 ₪ מכח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע).
2. מלכתחילה, התביעה הוגשה כנגד נתבעים נוספים – נציב קבילות השוטרים, מח"ש ורפ"ק מרי דניאלי ובגין עילות נוספות העוסקות בנסיבות סיום עבודתו של התובע. בפסק דין חלקי מיום 7.10.2018 נמחקה התביעה כנגד הנתבעים הנוספים בהעדר סמכות או בהעדר עילה ונמחקו מחמת חוסר סמכות עניינית רכיבי התביעה שעניינם נסיבות סיום העבודה והסעדים המבוקשים בגינם – פיצוי בגין אובדן כושר השתכרות בהפסד תשלומי פנסיה; פיצוי לא ממוני מכח חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות תשנ"ח – 1998 ופיצוי בגין כאב וסבל. ערעור שהוגש לבית הדין הארצי (ע"ע 4522-11-18) נדחה ביום 29.3.2020. בעקבות פסק הדין החלקי, הפלוגתא היחידה שנותרה היא האם הנתבעים הפרו את חוק איסור לשון הרע וככל שכך יוכח מהו הפיצוי לו זכאי התובע.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

3. מטעם התובע הוגש תצהיר עדות ראשית שלו בעצמו ומטעם הנתבעים הוגשו
תצהירי עדות ראשית של הנתבע מר מוטי חריב, מפקד תחנת המשטרה עירון
בתקופה הרלוונטית לתביעה ועד לחודש אוגוסט 2014; רפ"ק מרי דניאלי, קצינת
חקירות ומודיעין בתחנה והמפקדת הישירה של התובע בתקופה הרלוונטית
לתביעה וסנ"צ יוני שפירא, מפקדו הישיר של התובע שהחליף את רפ"ק מרי
דניאלי. כל המצהירים נחקרו בפנינו בחקירות נגדיות. בתום הדיון התובע סיכם
טענותיו בעל פה והנתבעים הגישו סיכומים בכתב.

ואלו העובדות הרלוונטיות:

4. התובע, שימש כשוטר במשטרת ישראל מיום 22.4.1996 ועד לפרישתו לגמלאות
בגין מצב בריאותי ביום 31.5.2015.

5. בתפקידו האחרון, התובע שימש כחוקר ביחידה לחקירת פשעים חמורים בתחנת
המשטרה עירון תחת פיקודם של מפקדי התחנה, הנתבע 2, נצ"מ מוטי חריב
(להלן – הנתבע או נצ"מ חריב) ששמש כמפקד התחנה עד לחודש אוגוסט 2014
והחל ממועד זה תחת פיקודו של נצ"מ שמעון בן שבו שהחליף את נצ"מ חריב
והמפקדים הישירים קציני החקירות בתחנה, רפ"ק מרי דניאלי עד לתום חודש
פברואר 2014 וסנ"צ יוני שפירא החל מחודש מרץ 2014 ועד לפרישת התובע
לגמלאות.

6. התובע הועבר לשרת בתחנת עירון בתחילת חודש ינואר 2014 או בסמוך, כאשר
לפני כן, התובע שירת בתחנת זיכרון יעקב. היוזמה למעבר מתחנת זיכרון לתחנת
עירון הייתה של התובע, שביקש לעבור לתחנת עירון על מנת להתקדם לתפקיד
של בלש ועל רקע טענות מקצועיות שהופנו כלפיו מצידו של ראש מחלקת
החקירות בתחנה¹.

7. קודם לקבלתו לתפקיד בתחנת עירון, ביום 26.12.2013 נערך לתובע ריאיון
היכרות ע"י הנתבע ורפ"ק דניאלי². במסגרת הריאיון התובע לא ציין שהוא סובל
ממגבלות רפואיות כלשהן והביע נכונות להשתבץ כחוקר בתחנה (ולא כבלש)

¹ עמ' 8 ש' 1-22 לפרוטוקול; עותק מראיון אזהרה מתחנת זכרון יעקב מיום 21.10.2013 צורף כנספח ג' לתצהיר הנתבע.
² נספח 2 לתצהיר התובע; נספח ב' לתצהיר הנתבע.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

וזאת על אף שהתחנה מרוחקת ממקום מגוריו ועליו להגיע לתחנה באופן עצמאי בכל ימות השבוע³. באותו מעמד הובהר לתובע כי ככל שיתקבל לתפקיד בכפוף לעיון בתיק האישי שלו, מצופה ממנו לגלות משמעת גבוהה ועמידה בדרישות המשרד והתחנה.

8. מספר ימים לאחר שהתובע עבר לתחנת עירון הוא הגיש בקשה לצאת ללימודים. הבקשה סורבה על ידי רפ"ק דניאלי⁴.

9. בשנת 2011 התובע חלה במחלת גאווט ובשנת 2014 מחלתו החמירה. אין מחלוקת שבמועד ראיון ההיכרות, התובע לא סיפר לרפ"ק דניאלי ולנצי"מ חריב על המחלה ו/או על המגבלות הרפואיות הנובעות ממנה⁵.

10. ביום 26.1.2014 התובע פנה לרופא המשטרתי שקבע כי התובע מוגבל בעבודה במשמרות א' בלבד באופן זמני ועד ליום 31.5.2014⁶.

11. בסמוך לאחר קבלת האישור הרפואי בדבר ההגבלה של התובע ועקב הפרה של כללי משמעת, התובע זומן לשיחה בפני נצי"מ חריב, מפקד התחנה ורפ"ק דניאלי המפקדת הישירה של התובע (להלן – השיחה היזומה). השיחה הוקלטה על ידי התובע ללא ידיעתם של הנתבע ורפ"ק דניאלי באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי של התובע⁷.

12. התביעה בגין לשון הרע מבוססת על מספר אמירות של הנתבע כלפי התובע במהלך אותה שיחה וכדלקמן:

"אני לא יעסיק אותך שאתה מביא הגבלה מרופא ואנחנו לא יודעים מה (חסר) אז או שאתה מבטל את ההגבלה הזאת...בוא ניפרד כידידים".
(ש' 8-6, עמ' 5 לתמליל).

³ עמ' 9 ש' 29-25 לפרוטוקול.

⁴ עמ' 8 ש' 33-30, עמ' 9 ש' 13-1 לפרוטוקול.

⁵ עמ' 8 ש' 24-23, עמ' 9 ש' 32-30 לפרוטוקול.

⁶ אישור רפואי צורף כנספח 4 לתצהיר התובע.

⁷ עותק מהקלטת צורף כנספח א' לתצהיר נצי"מ חריב; תמליל השיחה צורף כנספח 5 לתצהיר התובע.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

1 "משחק לי אותה קשר עין תיכף אני מכניס לך בעיטה בראש מה אתה דפוק?"
2 (ש' 10, עמ' 15 לתמליל).

3
4 "אתה מחפש להכנס בין הכוונות?" (ש' 10, עמ' 25 לתמליל).

5
6 "אנחנו נירה בו בלי רחמים וזה לא איום" (ש' 17, עמ' 25 לתמליל).

7
8 יצוין כי השיחה לא תועדה על ידי הנתבעים בפרוטוקול ו/או סיכום שיחה ו/או
9 במכתב כלשהוא. כך גם, אין מחלוקת שתוכן השיחה לא נמסר לגורמים אחרים⁸
10 פרט להמצאת ההקלטה למח"ש על ידי התובע וזאת במסגרת תלונה שהגיש כנגד
11 הנתבע כמפורט להלן.

12
13 13. ביום 28.4.2014 התובע התלונן במח"ש על התנכלות ואיומים מצד הנתבע וזאת
14 על רקע מחלתו. התובע טען כי בשיחה היזומה עם הנתבע ורפ"ק דניאלי, מפקדיו
15 איימו עליו, תוך כדי צעקות וקללות של הנתבע, ודרשו ממנו להסיר לאלתר את
16 ההגבלה הרפואית ולפיה הוא עובד רק במשמרות בוקר. כפועל יוצא מהאיומים
17 התובע פחד להשתמש בהגבלה והמשיך לעבוד גם במשמרות צהרים ומשמרות
18 רגילות. עוד נטען שהנתבע מתנכל לו בכל דרך אפשרית על מנת לגרום לו לעבור
19 מהתחנה בין היתר באמצעות אי טיפול בהשתתפותו במכרזים, מניעת ראיון עם
20 סגן מפקד המחוז והעלאה למשפט על טיפול רשלני בתיק ללא כל הצדקה. התובע
21 המציא למח"ש את הקלטת השיחה ומסמכים נוספים לצורך תמיכה בטענותיו⁹.

22
23 14. ביום 13.5.2014 הוגש כנגד התובע גיליון שפיטה בגין אי ביצוע פעולות חקירה
24 נדרשות בתיק חקירה בענין הצתת מבנה מיום 21.3.2014 והעדר עדכון של
25 הממונים בנוגע להתפתחויות חקירה משמעותיות¹⁰. בסופו של יום, המפקדים
26 של התובע, רפ"ק יוני שפירא (כדרגתו אז) מפקדו הישיר שהחליף את רפ"ק
27 דניאלי והנתבע, נצ"מ מוטי חריב החליטו שלא לשפוט את התובע משמעתית בגין
28 אותו מקרה ולהמיר את המשפט בראיון אזהרה בפני רפ"ק שפירא¹¹. בראיון
29 הובע חוסר שביעות הרצון מהתנהלות התובע בתיק החקירה שעלתה כדברי

⁸ עמ' 15 ש' 27-33, עמ' 16 ש' 1-3 לפרוטוקול.

⁹ נספח כא'1 לכתב ההגנה.

¹⁰ נספח 6 לתצהיר התובע; נספח ג' לכתב התביעה.

¹¹ ראיון האזהרה צורף כנספח א' לתצהיר סני"צ שפירא.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

- 1 רפ"ק שפירא כדי רשלנות פושעת שגובלת בזלזול מודע. התובע קיבל את הטענות
2 כלפיו והתחייב לשפר את התנהלותו. יצוין כי בסיכום הראיון אוזכר גם ראיון
3 אזהרה קודם בגין ליקויים דומים שנערך בחודש פברואר באותה שנה. עוד צוין
4 בראיון כי לפני משורת הדין התובע לא הועלה למשפט וזאת על מנת לתת
5 לתובע הזדמנות להפנים את הלקחים ולהיטיב את התנהלותו. התובע חתם על
6 סיכום הראיון. לפיכך, גיליון השפיטה נותר ריק והוחלף בראיון אזהרה.
7
8 15. ביום 17.7.2014 התובע זומן לראיון אזהרה נוסף על ידי רפ"ק אנוור עאמר, סגן
9 מפקד התחנה, בגין אי נשיאת אקדח בניגוד להנחיות¹².
10
11 16. ביום 24.7.2014 נערך לתובע ראיון אזהרה נוסף על ידי רפ"ק שפירא¹³. בראיון
12 זה הועלו טענות כלפי התובע בגין אי ביצוע משימות בתיקי חקירה, אי מילוי
13 הוראות הממונים תוך זלזול מופגן והעדר משמעת בסיסית. עוד צוין כי במהלך
14 השנה, התובע היה מוגבל במשך למעלה מ 150 ימים בנוסף לעשרה ימי מחלה
15 רגילים באופן שאינו מאפשר להמשיך ולהעסיקו כחוקר במשטרה. התובע מצידו
16 הלן על התנכלות של הנתבע כלפיו בעקבות ההגבלה הרפואית וטען כי האירועים
17 המשמעותיים המיוחסים לו אינם נכונים והם תולדה של ההתנכלות. התובע
18 ביקש ראיון דחוף אצל סגן מפקד המחוז על מנת לעבור מהתחנה. בסיכום
19 הראיון הוחלט להעביר את התובע מתפקיד של חוקר פשעים לתפקיד של חוקר
20 בעבירות עוון ומרמה בתחנת עירון, שהינו תפקיד יותר קל ופחות מבצע¹⁴.
21 במסגרת השינוי בתפקידו נדרש התובע לעבוד חלק מימי השבוע בנקודת
22 המשטרה בבאקה אל גרביה שהייתה בזמנו חלק מתחנת עירון.
23 לשלמות התמונה יצוין כי מפרוטוקול הראיון עולה שסיכום הראיון היה מודפס
24 מראש בטרם נשמעה תגובת התובע, כפי שצוין על ידו בפתח התגובה.
25
26 17. ביום 27.7.2014 התובע פנה למח"ש לברר מדוע לא נעשו פעולות חקירה בקשר
27 לתלונה שהוגשה על ידו. התובע ציין כי במהלך שלושת החודשים שחלפו מאז
28 הגשת התלונה הוא ממשיך לסבול מהתנכלות של מפקד התחנה בדרך של זימון
29 לראיונות אזהרה שנעשים על ידי הפקודים של הנתבע ובהוראתו והכל על רקע

¹² נספח ב' לתצהיר סני"צ שפירא.

¹³ נספח ג' לתצהיר סני"צ שפירא.

¹⁴ עמ' 14 ש' 31-30, עמ' 15 ש' 9-8 לפרוטוקול.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

הגבלתו הרפואית. עוד טען התובע שהנתבע מקלל אותו בפני כל השוטרים בתחנה, מכנה אותו טיפש ומאיים שישבור לו את הידיים והרגליים¹⁵.

18. ביום 3.8.2014 התובע הגיש בקשה לעלות לוועדה רפואית משטרתית (ור"מ) בדחיפות. הבקשה אושרה על ידי קצין אג"מ ומפקד התחנה, הנתבע¹⁶.

19. ביום 7.8.2014 נערך לתובע ראיון בפני תנ"צ ג'מאל חכרוש, סגן מפקד המחוז. בפגישה זו מסר התובע כי בשנת 2011 חלה בדלקת פרקים וכי מחלתו החמירה בשנים האחרונות. רופא המשטרה אישר לו הגבלה לעבוד במשמרת א' בלבד וכי על רקע זה הוא חווה התנכלות שמטרתה לגרום לו להסיר את המגבלה. בסיכום הראיון צוין כי התובע אינו עומד בדרישות מבחינה תפקודית ומקצועית והובהר לו כי מצופה ממנו לתפקוד הולם ומקצועי ללא קשר להליך הפרישה באמצעות ור"מ. נקבע כי התובע יחזור לתחנת עירון לתקופת ניסיון של 3 חודשים במהלכם יבחן תפקודו וככל שהתפקוד לא יהיה לשביעות רצון מפקדיו, יחזור לראיון נוסף בפני סגן מפקד המחוז¹⁷.

20. בהערכה תקופתית שנערכה לתובע על ידי מפקדו הישיר באותה העת, המפקח דותן מרום ביום 7.9.2014 התובע הוערך בתפקוד נמוך¹⁸. בהיבטים שבהם על המוערך לשפר את תפקידו צוין:

"עליו לקבל מרות מפקדים. מרבה להתווכח. עליו ללמוד לבצע משימות ככתבן וכלשונן וללא ליקויים. אינו לומד מטעויותיו ונוטה להאשים אחרים בתקלות שמבוצעות על ידו. עליו ללמוד לקבל ביקורת בונה."

התובע ערער על ההערכה התקופתית שניתנה לו בטענה שהיא אינה נכונה ונובעת מהתנקמות אישית ומשיקולים זרים¹⁹.

¹⁵ נספח כא'2 לכתב ההגנה.

¹⁶ נספח ד' לתצהיר הנתבע.

¹⁷ נספח ד' לתצהיר סנ"צ שפירא.

¹⁸ נספח ה' לתצהיר סנ"צ שפירא.

¹⁹ נספח ו' לתצהיר סנ"צ שפירא.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

21. ביום 9.9.2014 התכנסה ועדת מוגבלים במחוז בעניינו של התובע שהמליצה לזמן את התובע בפני ועדה רפואית משטרתית במטה הארצי (ור"מ) בהקדם האפשרי²⁰. במהלך הדיון בוועדה התובע ביקש לשהות בבית עד לור"מ וזאת לנוכח קושי בתפקוד תקין בעבודה או לפחות להעבירו מתפקידו כחוקר לתפקיד בעל אחריות מופחתת. התובע התבקש לפנות למפקדו הישיר ולמפקד התחנה הנכנס לצורך התאמת תפקידו למגבלות הרפואיות.
22. ביום 10.9.2014 נערך לתובע ראיון בנושא הערעור על ההערכה התקופתית בפני רפ"ק שפירא²¹. התובע טען שההערכה התקופתית שניתנה לו אינה מידתית ואינה פרופורציונלית ביחס לתפקודו וכי ההערכה הייתה מבוססת על שיקולים זרים. רפ"ק שפירא עבר עם התובע על כל סעיף וסעיף בהערכה התקופתית והסביר את עמדתו ביחס לציון שניתן לתובע בכל מדד ולהערכה הכוללת. בסיכום הראיון הובהר לתובע כי רפ"ק שפירא מקבל לחלוטין את ההערכה השנתית שניתנה לתובע על ידי המפקח דותן. באותו מעמד התובע ביקש לבדוק אפשרות לעבור לעבוד בתחנת אוס אל פחם עד לכינוס הוועדה הרפואית בעניינו לנוכח משבר אמון בינו לבין מפקדיו הישירים – המפקח דותן ורפ"ק שפירא על רקע ההערכה התקופתית. במענה לבקשה הובהר לתובע כי אין הצדקה להיעתר לבקשה, שכן כל פקוד עליו להבין שהוא נתון למערכת הנחיות מקצועיות ומשמעיות וחייב להתנהל לפיהן וכי ככל פקוד עליו ללמוד לקבל ביקורת בונה. עם זאת, הבקשה תועבר לגורמי משאבי אנוש ולמפקד התחנה ועד להחלטה אחרת על התובע להמשיך ולמלא את תפקידו כחוקר מן המניין בתחנה ונקודת באקה אל גרביה.
23. ביום 20.10.2014 קוים לתובע ראיון היכרות יזום עם מפקד התחנה החדש, נצ"מ שמעון בן שבו²². בראיון ציין התובע שעקב מצבו הרפואי קשה לו לתפקד כחוקר, התרופות מרדימות אותו וגורמות לו לשכחה, הוא אינו מסוגל לצאת לפעילות מבצעית ומעוניין לשרת קרוב לבית. התובע הוסיף כי הוא כמעט ולא מגיע לנקודה בבאקה, דבר שיוצר קושי בטיפול בתיק ההונאה וזאת בנוסף לכך שאין לו שום הכשרה בתחום ההונאות.

²⁰ פרוטוקול ועדת המוגבלים צורף כנספח ג' לכתב ההגנה.

²¹ נספח 7 לתצהיר התובע; נספח ז' לתצהיר סני"צ שפירא.

²² נספח ח' לתצהירו של סני"צ שפירא.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

- 1 בסיכום הראיון צוין שהתובע ימשיך בהליך הוועדה הרפואית כבקשתו וכי ככל
2 שהתובע יאתר תחנה אחרת שתסכים לקבל אותו, למפקד התחנה אין התנגדות
3 לשחרר אותו באופן מיידי.
4
- 5 24. ביום 17.11.2014 התקיים לתובע ראיון יזום בפני פקד גל סבג, קצין חקירות
6 עירון וזאת בהמשך לסיכום הראיון עם סגן מפקד המחוז²³. בראיון נמסר לתובע
7 שבמהלך שלושת החודשים האחרונים ניכר שיפור והשתדלות בתפקודו כחוקר
8 ביחס לתפקודו הקודם. עם זאת, קיים פער מקצועי בנושא החקירות והשירות
9 לאזרח אשר מצופה ממנו שישפר בהקדם. התובע קיבל את האמור והתחייב
10 להשתדל לשפר את נושא השירות לאזרח.
11
- 12 25. ביום 30.11.2014 קבעה ור"מ שהתובע אינו כשיר למלא את תפקידו בתור חוקר
13 משטרה ואולם נמצא כי הוא כשיר למלא תפקידים אחרים בכפוף להגבלות
14 הבאות: פטור מפעילות מבצעית ופטור מפעילות גופנית מאומצת. בנוסף,
15 הוועדה ביטלה את הפטור ממשמרת אי²⁴.
16
- 17 26. בעקבות החלטת הוועדה, ביום 7.12.2014 התובע זומן לראיון בפני פקד גל סבג,
18 קצין החקירות בתחנה שם נמסרו לו תוצאות החלטת הוועדה וכי בעקבות
19 ההחלטה תיערך בדיקה ברמה המחוזית ובמידת הצורך גם ברמה הארצית
20 למציאת תפקיד התואם את המגבלות הרפואיות. עוד נמסר לתובע כי הוא זכאי
21 לערער על מסקנות הור"מ בתוך 45 ימים. התובע הסכים עם קביעת הוועדה
22 ולפיה הוא אינו מסוגל למלא את תפקידו כחוקר או כל תפקיד ייעודי אחר בגלל
23 מצבו הרפואי ואולם הוא ציין כי אינו מקבל את מסקנת הוועדה בדבר המשך
24 עבודתו במשטרה וכי בכוונתו לערער על החלטת הור"מ ולשחרר אותו מהשירות
25 במשטרה עקב מצוקות רפואיות ואישיות²⁵. בסופו של דבר, התובע לא הגיש ערר
26 על החלטת הור"מ.
27
- 28 27. הניסיונות לאתר לתובע תפקיד ההולם את מגבלותיו הרפואיות לא צלחו ועל כן
29 כאמור בנוהלי המשטרה, התובע זומן לשימוע ליום 1.4.2015 לצורך שקילת סיום

²³ נספח ט' לתצהיר סנ"צ שפירא.

²⁴ פרוטוקול ועדת הור"מ צורף כנספח ה' לתצהיר הנתבע.

²⁵ נספח ה' לכתב ההגנה.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

- 1 שירותו במשטרה. ביום 23.3.2015 העביר התובע פניה ובמסגרתה הוא ביקש
2 לפרוש בהליך ור"מ על רקע רפואי ולוותר על ראיון השימוע²⁶.
- 3
- 4 28. ביום 30.3.2015 נערך לתובע ראיון פרישה בפני נצי"מ שמעון בן שבו, מפקד
5 התחנה במהלכו הודע לתובע כי בקשתו לפרישה במסגרת ור"מ אושרה וכי הוא
6 יצא לחופשת פרישה בתקופה שמיום 1.4.2015 ועד ליום 31.5.2015. התובע הודה
7 למפקד התחנה²⁷.
- 8
- 9 29. ביום 31.3.2015 התובע קיבל הודעה על שחרור משירות המשטרה עקב מצבו
10 הבריאותי שתיכנס לתוקף ביום 31.5.2015 וכן כי הוא זכאי לקצבה ולמענק מכח
11 סעיפים 15(2) ו- 22 לחוק שירות המדינה (גמלאות)[נוסח משולב], תש"ל-1970
12 (להלן – חוק הגמלאות)²⁸.
- 13
- 14 30. ביום 15.4.2015 נערך לתובע ראיון פרישה על ידי מדור פרישה ונפגעים
15 במשטרה²⁹.
- 16
- 17 31. התובע פרש לגמלאות מטעמי בריאות מיום 31.5.2015.
- 18
- 19 32. התובע הגיש קבילה על שיעור קצבתו ובהמשך הגיש ערעור לבית דין זה (ק"ג
20 15-10-18153) שנדחה על ידי מותב בראשות כב' השופטת גילה ביום 19.4.2017.
21 על פסק הדין הגיש ערעור לבית הדין הארצי (ע"ע 17-06-5862) שנמחק לבקשת
22 התובע ביום 29.11.2017.
- 23
- 24 33. התלונה שהגיש התובע למח"ש כנגד הנתבע נדחתה. לאחר בדיקת התלונה
25 הוחלט כי התלונה אינה מצדיקה פתיחת חקירה פלילית וכי המסגרת המתאימה
26 לבירור התלונה היא מחלקת המשמעת במשטרה. ערר שהגיש התובע על החלטה
27 זו נדחה על ידי המשנה לפרקליט המדינה שסבר כי אין בחומר התלונה תשתית
28 לביסוס חשד בפלילים המצדיק פתיחת חקירה פלילית בענין³⁰.

²⁶ נספח ו' לכתב ההגנה.

²⁷ נספח ז'1 לכתב ההגנה.

²⁸ נספח 1 לתצהיר התובע; נספח ח' לכתב ההגנה.

²⁹ נספח י' לכתב ההגנה.

³⁰ נספח 8 לתצהיר התובע.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

34. תלונת התובע הועברה על ידי מח"ש למחלקת המשמעת באגף משאבי אנוש במשטרה. לאחר בדיקת התלונה לרבות האזנה לקלטת השיחה, ביום 13.1.2015 החליט ראש אגף משאבי אנוש במשטרה שאין למנות קצין בודק לבדיקת התלונה ואין מקום לנקיטת צעד משמעתי כלשהו כלפי הנתבע³¹.

תמצית טענות הצדדים

עיקרי טענות התובע

35. לטענת התובע³², האמירות של הנתבע במהלך השיחה היזומה הן אמירות מעליבות, מבזות ומשפילות העולות כדי לשון הרע והן נאמרו מתוך כוונה לפגוע בו ולמנוע את המשך שירותו במשטרה, תוך זיהום התיק האישי שלו, אשר השליך על אי יכולתו למצוא תפקיד אחר בארגון ההולם את מגבלותיו הרפואיות. עוד נטען כי במהלך השיחה היזומה התובע הושפל מול המפקדת הישירה שלו רפ"ק דניאלי. כתוצאה השיחה היזומה, הנתבע החליט להתנכל לתובע בכל דרך לרבות באמצעות משפט מדומה שכלל שלא נערך ועריכת ראיונות אזהרה שאינם מחויבי מציאות כגון לבישת מדים כשלמעשה ביחידה זו מותרת תלבושת אזרחית. הכנסת גיליון שיפוט ריק לתיק האישי נעשתה בכוונה לפגוע תובע עלמנת שלא יקבל תפקיד מינהלי עקב מצבו הרפואי.

36. התובע הוסיף שמאמירות הנתבע בראיון היזום בנוגע לשוטרים אחרים הכפופים לו ניתן ללמוד על מעשים דומים ועל כך שביזוי והשפלת כפיפים הייתה התנהלות שגרתית של הנתבע. התובע הפנה גם לע"א 6115-12-10 מוטי חריב ואח' נ' יחיא שמחי ואח' (6.4.2011) שם נדון סכסוך שכנים בו היה מעורב הנתבע ונקבעו ממצאים קשים בנוגע להתנהלות כוחנית ונטילת החוק לידיים על ידי הנתבע תוך ניצול מרות ושימוש בשוטרים על מנת לאכוף את צרכיו הפרטיים.

עיקרי טענות הנתבעים

³¹ נספח 8 לתצהיר התובע; נספח ו' לתצהיר הנתבע.

³² פירוט הטענות הועלה בכתב התשובה.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

37. טענת התובע ללשון הרע מבוססת על אמירות בודדות בשל הנתבע במהלך שיחת עבודה מחודש פברואר 2014 (התובע לא נקב בתאריך מדויק) בנוכחות המפקדת שלו באותה העת, רפ"ק דניאלי. השיחה היזומה נערכה על רקע הפרה חוזרת ונשנית של כללי משמעת מצידו של התובע והתרשמות הנתבע, אשר שמש באותה העת כמפקד התחנה כי התובע מנסה להתחמק מלעבוד על רקע דחיית בקשתו ליציאה ללימודים. האמירות הבודדות של הנתבע אליהן התייחס התובע אינן עולות כדי לשון הרע וממילא אין לתובע זכאות לפיצוי מכח חוק איסור לשון הרע בהתחשב בהגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 (7) לחוק ולחילופין הגנת זוטי דברים. עוד נטען כי לא ניתן לנתק את האמירות מהקשרם בשיחה, הדברים שעלו במהלכה והאופן שבו הוצגו במטרה להסביר לתובע מה מצופה ממנו בעבודה. השיחה התנהלה באווירה חברית – "סחבקית" ללא כל כוונה לפגוע בתובע, להשפילו או לבזותו. מהשיחה עולה כי הנתבע רצה לעזור לתובע ולא לפגוע בו בכל דרך.

38. לא ניתן לתת משקל להקלטה ולתמלול לנוכח איכות לא טובה של ההקלטה והתמלול. עם זאת, מהאזנה לקלטת עולה שהתובע ניסה לעורר פרובוקציות ולמשוך את הנתבע בלשונו, כאשר התובע הוא זה שצועק וקוטע את הנתבע כל הזמן. עוד עולה מהשיחה היזומה שעד לקיומה, הנתבע ורפ"ק דניאלי כלל לא ידעו על מחלתו של התובע וכן כי בניגוד לטענת התובע, במהלך השיחה הוא לא נדרש על ידי הנתבע לבטל את ההגבלה הרפואית, אלא שהתובע הוא זה שהציע להסיר את ההגבלה.

39. באשר לטענות התובע בנוגע לגיליון השיפוט, הגיליון הומר לראיון אזהרה לפניון משורת הדין ומכל מקום, אין בתלונה משמעתית ובראיון האזהרה משום הפרה של חוק איסור לשון הרע ובפרט לנוכח הודאת התובע בעבירה המשמעתית שיוחסה לו.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

40. חוק איסור לשון הרע אוסר על פרסום לשון הרע וקובע כי פרסום לשון הרע מהווה עוולה אזרחית. על מנת שתקום עוולת לשון הרע יש צורך בקיומם של שני יסודות. היסוד הראשון הוא יסוד הפרסום, שכן ללא פרסום כהגדרתו בחוק לא תיתכן עוולה לפי סעיף 7 לחוק והיסוד השני הוא שהפרסום מהווה לשון הרע כהגדרת המונח בסעיף 1 לחוק.

41. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "לשון הרע" קובע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג

מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו

המינית או מוגבלותו;"

וסעיף 2 לחוק קובע כי פרסום הוא כל מעשה של העברת מסר לאדם אחד או יותר זולת הנפגע וכדלקמן:

"(א) פרסום לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס לרבות

ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר".

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו

אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות

להגיע לאדם זולת הנפגע."

לפיכך, גם דברים הנאמרים בעל-פה לאדם זולת הנפגע, נכנסים להגדרת פרסום ועשויים להקים עילת תביעה בלשון הרע.

42. כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן

שרנסקי (4.8.2008) טענה לפגיעה בשם הטוב נבחנת בארבעה שלבים:

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

1 "מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בנזיקין
2 ומזכה בפיצוי, בנוי מארבעה שלבים. ראשית, יש לפרש את הביטוי,
3 בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי
4 אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על
5 מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין
6 שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם
7 הסביר) סעיף 3 לחוק. (שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים
8 הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה
9 "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש
10 לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד
11 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם
12 לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות
13 הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם
14 התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את
15 תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם
16 שאלת הפיצוי הראוי לתובע".

17
18
19 הנה כי כן, בשלב הראשון יש לפרש את הביטוי המדובר בפרשנות אובייקטיבית;
20 בשלב השני יש לבחון האם לפי הפרשנות האובייקטיבית הדברים שנאמרו עולים
21 כדי לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק והאם אופן אמירתם מהווה פרסום לפי סעיף 2
22 לחוק; בשלב השלישי יש לבחון האם למפרסם עומדות ההגנות המפורטות בחוק
23 ובשלב הרביעי, ככל שנקבע שפורסם לשון הרע ושהפרסום אינו חוסה בצלן של
24 ההגנות הקבועות בחוק, נבחנת שאלת הסעדים ובכללם גובה הפיצוי הראוי לתובע.

25
26 זאת ועוד. ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון** דנקנר (12.11.2006) נקבע,
27 כי על-מנת לקבוע את משמעותו הפשוטה או המשתמעת של פרסום בעיני האדם
28 הסביר, נדרש ליתן את הדעת להקשר בו הובאו הדברים הנטענים להיות לשון
29 הרע. משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק מפירושן המילולי או הבלשני
30 המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש, אלא גם מנסיבות חיצוניות הסובבות
31 את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה, וכיוצא באלה, יש בהם כדי
32 ללמד מהו, אל נכון, פירושו של הפרסום.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

44.

כך גם, כפי שנפסק על ידי בית הדין הארצי לעבודה, בתביעת לשון הרע שעילתה נוצרה במסגרת יחסי עבודה, יש להוסיף לתמהיל האיזונים האמורים גם את המאפיינים הייחודיים של יחסים מסוג זה. בין היתר, יש להתחשב בכך שיחסי עובד-מעסיק טומנים בחובם באופן אינהרנטי את הצורך לאפשר לממונה להעיר לכפופים לו, לחוות דעה על עבודתם ולהעביר להם אינפורמציה רלוונטית, מבלי שיתלווה לכך חשש מפני תביעות לשון הרע [ע"ע 46548-09-12 **לירן אבידן** – **פלאפון תקשורת בע"מ** (31.3.2015) (להלן – **ענין אבידן**); ע"ע (ארצי) 26198-07-13 **ד"ר סיגל שוורץ נ' ד"ר אמיר אברומיץ ואח'** (30.4.2015) (להלן – **ענין שוורץ**)]. לענייננו, יפים הדברים שנפסקו לאחרונה, בע"ע (ארצי) 18072-02-19 **עו"ד יגאל מזרחי נ' עו"ד אילן גבע** (9.2.2020) (להלן – **ענין מזרחי**) שם חזר בית הדין הארצי על המורכבות והייחודיות של תביעות לשון הרע במסגרת יחסי העבודה תוך הפניה לענין **אבידן** וכדלקמן:

"אשר ללשון הרע ביחסי עבודה נקודת המוצא, כפי שכתבה חברתנו השופטת דוידוב מוטולה, היא כי "יש לפרש לפיכך את חוק איסור לשון הרע, בהקשרים של יחסי עבודה, באופן שיגן על הערכים שבבסיס החוק אך מבלי לפגוע במרקם העדין של היחסים במקום העבודה, ומבלי ליצור "משפוט" יתר של כל התבטאות" (ע"ע(ארצי) 46548-09-12 **לירן אבידן** - **פלאפון תקשורת בע"מ** (31.3.15) (להלן: **ענין אבידן**)). על הרציונל המונח ביסוד כך נאמר בענין **אבידן**:

"במערכת של יחסי עבודה קיימים גם ערכים נוספים שיש לקחתם בחשבון בעת יישומו של החוק וההגנות הנקובות בו, הנובעים מהיותו של מקום העבודה מעין "משפחה" מורחבת, שחבריה שוהים זה עם זה שעות רבות מדי יום ואמורים להגשים יחד מטרות משותפות. מקום העבודה הוא מקום חי ותוסס, שיש חשיבות להבטיח בו שיח פתוח, ללא חשש או מגבלות, ותוך עידודם של שקיפות, שיתוף וגילוי מרביים ... חלק מכך נוגע גם לזכותו, וחובתו, של ממונה להעיר לעובדיו הערות ולהעביר ביקורת על דרך תפקודם, כחלק אינטגרלי מניהול תקין של כוח אדם וכאינטרס מרכזי הן של העובדים והן של המעסיק ... מעסיק אמור לפיכך לבצע לעובדיו הערכות תקופתיות, למסור להם אינפורמציה רלוונטית, לנקוט כנגדם בהליכי בירור ומשמעת וליתן בגינם המלצות, מבלי שתתלווה לכך עננה של חשש מתמיד מתביעות משפטיות.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

עוד יש לקחת בחשבון שלעיתים נאמרים דברים מתוך רוגז רגעי או סערת רגשות, כחלק מהתנהלות יומיומית או בעידנא דריתחא נוכח לחץ העבודה; לא לכל עלבון יש להתייחס כאל לשון הרע במובנה המשפטי, וניתכן בהקשר זה אף הגנת זוטי דברים ... מאידך יש להתחשב בחובות תום הלב המוגברות המוטלות על צדדים לחוזה עבודה; בפערי הכוחות הקיימים דרך כלל בין עובד לממונה עליו; ובהשפעה המשמעותית שתיתכן לאמירותיו של ממונה בנסיבות מסוימות ... לאור זאת, על שני הצדדים ליחסי העבודה - במסגרת חובתם לנהוג זה כלפי זה בהגינות ותום לב - להיזהר האחד בכבודו של משנהו, תוך הקפדה על מידתיות וסבירות...".

דברים אלה נאמרו ביחס לפרסומים – ובמיוחד התבטאויות בעל פה – במהלך יחסי העבודה, בין צדדים ליחסי העבודה ובזיקה לעבודה. התקיימות מאפיינים אלה משפיעה על מערכת האיזונים בגדרי החוק, כפי שהיה בענין אבידן, ומביאה לנקיטת זהירות מפני משפוט יתר של כל התבטאות, כשכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. ודוק, התקיימות מאפיינים אלה אינה מקנה "חסינות" מפני הטלת אחריות מכוח החוק במקרים מתאימים ובהתאם לנסיבות הענין (ראו: ע"ע(ארצי) 36064-09-16 ישראיר תעופה ותיירות בע"מ - סיגל שמעון (3.6.18)). הטלת אחריות זו עשויה להניב סעד כספי אך ייתכנו מקרים בהם חרף ההכרה באחריות כחלק מההתאמות במסגרת יחסי העבודה לא יושט סעד כספי (ע"ע(ארצי) 47288-09-17 פבל טובבין – אוניברסיטת חיפה (7.1.19) (להלן: ענין טובבין)).

45. בענייננו, האמירות המייחסות לנתבע לשון הרע הן התבטאויות שנאמרו ע"י הנתבע בעל-פה במהלך שיחת עבודה בנוכחות המפקדת הישירה של התובע, רפ"ק מרי דניאלי ולפיכך, הן מקיימות את יסוד הפרסום. אי לכך נפנה לבחון האם האמירות של הנתבע עולות כדי לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. על מנת לקבוע האם יש באמירות של הנתבע לשון הרע עלינו לפרש את האמירות על פי המובן הטבעי והרגיל של מילותיו ובהתאם להקשר הכולל של האמירות במהלך השיחה. טרם ניכנס לדיון במשמעות האמירות, נקדים ונציין כי איכות ההקלטה אינה טובה ולעיתים יש קושי של ממש להבין את המילים והמשפטים שהוחלפו בין הצדדים. באופן דומה, יש קושי של ממש להסתמך על התמלול שצורף על ידי התובע מהנימוקים הבאים: התמלול קטוע - ללא התחלה וסיום של השיחה; קיים חסר במילים במקומות רבים, שבחלקם ניתנים לתמלול מכח האזנה לקלטת; הוספו הערות של המתמלל שנועדו לתת הסבר על הלך הרוח של הצדדים כגון

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

(הוא מדבר בטון מזלזל), (הוא מדבר בטון "מתנשא") (מכתיב), (כותב) וכיוצא באלו הערות החורגות מכללי התמלול המקובלים ואשר אין להם מקום משעה שהמתמלל אינו מכיר את הנפשות הפועלות, את אופן דיבורם, הלך רוחם וכדומה; ההערות שהתווספו לתמליל אינן עולות מהאזנה לקלטת ומההקשר הכולל של השיחה והתובע לא הביא לעדות מטעמו את עורך התמליל באופן הפועל לחובתו וגורע מהמשקל של התמליל.

46. יתר על כן, מהאזנה לקלטת עולה שהתובע ניסה לעורר פרובוקציות על מנת למשוך את הנתבע בלשונו. מספר פעמים במהלך השיחה התובע שואל וחוזר ושואל את הנתבע "האם אתה כועס עליי?", "למה אתה תוקף אותי" וזאת ללא קשר לאופן התנהלות השיחה וטון הדיבור של הנתבע. התובע עצמו מדבר בקול, עולה בטונים, קוטע את הנתבע מספר פעמים ולא נותן לו לדבר עד שרפ"ק דניאלי מבקשת ממנו לא לאבד שליטה ולהירגע. התובע מדבר בחוסר סבלנות ובאופן לא מכבד למפקדיו, מעיר לנתבע שהוא לא שומע אותו או מתעסק בדברים אחרים, בעוד שהנתבע ורפ"ק דניאלי מנסים להסביר לו מה עומד מאחורי הדרישות ממנו כגון הדרישה לעלות על מדים ומשוחחים עמו באופן פתוח, גלוי, ואמיתי על הקשיים והזעזועים שעברה התחנה והצורך ביציבות של התנהלות השוטרים בתחנה. עוד עולה בבירור מהאזנה לשיחה שהתובע ורפ"ק דניאלי לא מודעים למחלה של התובע ואילו התובע חוזר ומכניס לשיחה את נושא ההגבלות הרפואיות למרות שלא נשאל על כך ואף שנאמר לו מפורשות שההגבלות אינן בעיה וכי ככל שיש לו הגבלות רפואיות הרי שמפקדיו בתחנה מחויבים לפעול על פיהם.

47. ספק בענייננו האם האמירות של הנתבע מהוות לשון הרע וזאת לנוכח העובדה שהן אינן מייחסות לתובע דבר ועוסקות בהתנהגות של הנתבע כלפי התובע. מכל מקום, מההקשר הכולל של השיחה עולה שהאמירות של הנתבע אינן בגדר לשון הרע היות והן נאמרו מתוך כעס או רוגז על התנהלות התובע עד למועד השיחה ובמהלכה. כאמור, התובע הוזמן לשיחה לאחר שקיבל הגבלה רפואית המונעת ממנו לעבוד במשמרות, שכן הוא הוגבל לעבוד במשמרות א' בלבד ולנוכח התנהלותו בפרק הזמן הקצר שבו הוצב בתחנה (3 שבועות) במהלכם מפקדיו התרשמו שהתובע מנסה להתחמק מעבודה ובפרט על רקע דחיית בקשתו לצאת ללימודים באותה תקופה³³ וזאת, בין היתר, לנוכח העובדה שהתובע לא עדכן את מפקדיו במצבו הרפואי טרם קבלת ההגבלה ואף לא אמר

³³ סי' 9 לתצהיר רפ"ק דניאלי.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

- 1 אמת בראיון ההיכרות בנוגע לכשירותו הרפואית לתפקיד³⁴, כשציין שהוא כשיר
2 לתפקיד חוקר שהינו תפקיד מבצעי הכרוך בשעות עבודה רבות ומשתנות וביציאה
3 לשטח. התנהלות זו של התובע הצטרפה לכך שמס' ימים לאחר שהתובע התקבל
4 לעבודה בתחנה הוא ביקש לצאת ללימודים ולהיעדר פעם בשבוע (בקשה שלא אושרה
5 על ידי רפ"ק דניאלי)³⁵ ולכך שהתובע הגיע לעבודה על בגדים אזרחיים בניגוד להנחיות.
6 לתחושה זו של התחמקות ואו זלזול בעבודה מצד התובע ניתן ביטוי כבר בפתח השיחה
7 כשהנתבע אמר לתובע "אני אומר לך את זה ככה על השולחן ה – partia הראשונה שלך
8 מתחילה בזה שאתה בכלל בר בלי מדים, אם אתה חושב שזה קייטנה פה
9 אז..."³⁶ וכלשונה של רפ"ק דניאלי "אני כל שבוע מקבלת איזה עז ממך, פתאום לימודים,
10 עכשיו ההגבלה וכולה לפני 3 שבועות עשיתי לך ראיון, מה לא יכולת להגיד?"³⁷. הכעס
11 והאכזבה מהתנהלות התובע הובהרה במהלך השיחה על רקע הקשיים והזעזועים
12 שעברו על התחנה בעבר, כאשר מדובר בתחנה המתמודדת עם פעילות רבה ומגוונת,
13 חולשת על אזור גדול ונפיץ ובעל מרכיבים ייחודיים ועל כן נדרשת עבודה מאומצת של
14 השוטרים בתחנה תוך עמידה בסטנדרטים גבוהים ולאחר שרק לאחרונה הנתבע ורפ"ק
15 דניאלי הצליחו לייצב את התנהלות השוטרים בתחנה ולעבות את כח האדם האיכותי
16 באמצעות קליטת שוטרים מכל תחנות המשטרה במחוז החוף. כך גם, הוסבר לתובע
17 הקושי בחלוקה לא שוויונית של המשמרות והקושי בהגבלת העבודה של חוקר לשעות
18 הבוקר. עם זאת, הובהר לתובע כי ככל שיש לו אישור רפואי ולפיו הוא אינו יכול לעבוד
19 במשמרות ערב, יש לפעול לפי האישור.
20
- 21 48. התנהלות התובע במשך שלושת השבועות שחלפו ממועד הצבתו בתחנה כמו גם
22 התנהלותו הווכחנית והמתנצחת תוך כדי השיחה הובילו לאמירות בוטות ומחוספסות
23 הנוהגות בארגון היררכי כגון במשטרה או בצבא תוך שימוש בדימויים השאולים
24 מהז'רגון הצבאי ומשדה הקרב. למותר לציין כי גם התובע השתמש במינוח "אני הולך
25 איתך למלחמה" כשהתייחס לרצונו עבור לתחנה תחת פיקודו של הנתבע³⁸. שוכנענו כי
26 אמירות אלו, הגם שהן אמירות בוטות שאינן להם מקום ביחסי העבודה, לא נועדו
27 להשפיל ולבזות את התובע, אלא להבהיר לו מה מצופה ממנו כשוטר בתחנה, מהם כללי
28 המשמעת הנדרשים ולגרום לו לשפר את תפקודו לטובת התנהלות תקינה של התחנה

³⁴ חקירתה הנגדית של רפ"ק דניאלי בעמ' 18 ש' 8-1 לפרוטוקול.

³⁵ עמ' 18 ש' 9-19 לפרוטוקול.

³⁶ עמ' 1 ש' 7-10 לתמלול.

³⁷ עמ' 13 ש' 13-20 לתמליל.

³⁸ עמ' 9 ש' 5-7 לתמליל.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

וזאת במסגרת שיחה לא פורמלית ופתוחה. יתר על כן, האמירה השניה נאמרה על רקע התנהגות התובע תוך כדי השיחה ולאחר שהתובע מצא לנכון לדרוש לנתבע תוך כדי השיחה להפסיק להתעסק עם הטלפון ודברים אחרים תוך כדי השיחה ושתי האמירות האחרונות, כפי שעולה מההקשר משמעותן שהנתבע לא יאפשר את הפרת כללי המשמעת וככל שהוא מעונין להמשיך ולשרת בתחנה, הוא נדרש לפעול לפי הכללים. בעניין זה כתב המלומד אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע", הוצאת נבו, בעמ' 131:

"שאלה מעניינת היא, האם קללות וגידופים ייחשבו כלשון הרע. מצד אחד, קללות וגידופים המופנים כנגד אדם עלולים להשפילו ולבזותו בעיני הבריות לא פחות ואלי אף יותר מפרסומי לשון הרע אחרים. מצד שני, קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב"לשון הרע" תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית. האיזון המתחייב מהשיקולים שתוארו לעיל מצא את ביטוי בפסיקה, אשר הביעה נכונות עקרונית להכיר בגידופים כבלשון הרע וזאת במקרים בהם הכרה זו תהיה מוצדקת לאור נסיבות פרסום הגידופים.

לצורך הכרעה בשאלה, האם מהוויים דברי גידוף "לשון הרע", ישקול בית המשפט לא רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול ואת ההקשר שבהם נאמרו הדברים, ואם יתברר שהדברים נאמרו ברוגז ובכעס או תוך חילופי עלבונות, ייטה בית-המשפט שלא לראות בדברים "לשון הרע" שלא לראות בדברים "לשון הרע" המקימה עילת תביעה על פי החוק".

מהמקובץ עולה כי האמירות של התובע אינן בגדר לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ועל כן דין התביעה להידחות.

49. מעבר לדרוש יצוין כי גם אם היינו סבורים שיש באמירות משום לשון הרע, האמירות הנ"ל חוסות תחת הגנות תום הלב וזוטי דברים. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע:

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

1 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם
2 או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

3
4

5 (7) הפרסום היה הבעת דעת על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו
6 הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה
7 מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור;
8

9 השיחה היזומה והאמירות שנאמרו על ידי הנתבע במהלכה נעשתה במסגרת
10 סמכותו הניהולית של הנתבע כמפקד התחנה האמון על עבודתם ותפקודם
11 המקצועי והמשמעותי של השוטרים הכפופים לו ובכללם התובע. כאמור,
12 השיחה התנהלה על רקע תחושת המפקדים כי התובע שהוצב בתחנה לפני זמן
13 קצר מתחמק מעבודה ואינו מתנהל לפי כללי המשמעת הנדרשים בתחנה
14 והשיחה לרבות האמירות שנאמרו על ידי התובע נועדו לשפר את תפקודו של
15 התובע בתחנה ולמנוע פגיעה בעבודה התקינה של התחנה, בין היתר על רקע
16 קשיים קודמים בתפקוד התחנה. כך גם, בנסיבות המתוארות חלה הגנת זוטי
17 דברים בהתחשב בהקשר הכולל של השיחה ובהיקף הפרסום המצומצם לנוכח
18 העובדה שהשיחה לא תועדה בפרוטוקול או בסיכום כלשהו, לא אוזכרה בתיק
19 האישי ולא התגלגלה מחוץ לנוכחים בשיחה, כאשר רפ"ק דניאלי סיימה את
20 תפקידה כמפקדת הישירה של התובע ועברה לתפקיד אחר מחוץ לתחנה כבר
21 בתום אותו החודש, כך שלשיחה זו לא היתה כל השפעה על התובע ועל המשך
22 שירותו בתחנה ובמשטרה בכלל.
23

24 50. לא מצאנו ממש גם בטענת התובע ל"זיהום התיק האישי". כאמור לעיל, לשיחה
25 היזומה לא יצא פרוטוקול או סיכום והיא לא תועדה בתיק האישי ואף לא
26 הובאה לידיעת גורמים אחרים במשטרה, מעבר לנוכחים בשיחה – התובע,
27 הנתבע ורפ"ק דניאלי. באשר לטענת התובע בדבר הכנסת גיליון שיפוט ריק לתיק
28 האישי על מנת לפגוע בו, הוכח בפנינו כי הנתבע בשיתוף עם סנ"צ יוני שפירא,
29 מפקדו הישיר של התובע באותה בעת, החליט להמיר את הליך השפיטה בראיון
30 אזהרה, המהווה סנקציה משמעתית פחות חמורה וזאת על מנת להתחשב בתובע
31 על יסוד התחייבותו לשפר את התנהלותו ועל מנת לתת לו הזדמנות להפנים את
32 הלקחים ולהיטיב את התנהלותו. כאמור, התובע חתום על ראיון האזהרה
33 במסגרתו הודה במעשים שיוחסו לו, כפי שפורטו בכתב התלונה כך שבכל מקרה

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

1 עומדת לנתבעים "הגנת אמת דיברתי" בענין זה. רפ"ק דניאלי הסבירה בעדותה
2 כי במקרה של המרת משפט לאזהרה כל החומר כולל גיליון השפיטה, ראיון
3 האזהרה "וכל מה שעבר בדרך" כלשונה מתוּק בתיק האישי של השוטר. מאחר
4 וגיליון השפיטה כבר מצוי בתיק האישי, אם הוחלט שלא לשפוט את השוטר,
5 מכניסים לתיק האישי את גיליון השפיטה בצירוף הנימוקים של המפקד בהם
6 הוא מסביר למה השוטר לא נשפט ומה הסנקציה המשמעתית שננקטה כלפיו
7 במקום השפיטה³⁹. מצאנו טעם רב בהסבר של רפ"ק דניאלי שאושר גם בחקירתו
8 הנגדית של סנ"צ יוני שפירא⁴⁰. ממכלול הראיות שהובאו בפנינו לא הוכח כי
9 גיליון השפיטה הריק הוכנס לתיק האישי של התובע בשונה מהמקובל והנהוג
10 לגבי שוטרים אחרים ועל מנת לפגוע בו כטענתו. כך גם, לא הוכח כל קשר בין
11 גיליון השפיטה הריק לבין העובדה שהתובע לא שובץ בתפקיד מינהלי התואם
12 את מגבלותיו הרפואיות, הן לנוכח רצונו ובקשתו של התובע לפרוש מהשירות
13 בהליך ור"מ במהירות האפשרית והן לנוכח העובדה שלתובע נערכו ראיונות
14 אזהרה נוספים על ידי מפקדים שונים בתחנה בגין טענות משמעתיות נוספות
15 שהועלו כלפיו⁴¹.

16
17 51. על יסוד כל האמור לעיל - התביעה נדחית.

18
19 52. בהתחשב באמירות שהופנו כלפי התובע בשיחה היזומה, הגם שקבענו כי
20 אמירות אלו אינן עולות כדי לשון הרע, המדובר באמירות בוטות שאין להן
21 מקום במסגרת יחסי העבודה לרבות במערכת היררכית ופיקודית ולפיכך
22 בנסיבות אלו, איננו מוצאים לנכון לחייב את התובע בהוצאות למרות שהתביעה
23 נדחתה.

24
25 53. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

26
27
28
29

³⁹ עמ' 20 שי 24-33, עמ' 21 שי 1-8 לפרוטוקול

⁴⁰ עמ' 22 שי 17-29 לפרוטוקול.

⁴¹ ראו גם חקירתו הנגדית של סנ"צ שפירא בעמ' 23 שי 21-33, עמ' 24 שי 1-5 לפרוטוקול.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 50275-12-16

1
2
3
4
5
6
7
8
9

ניתן היום, ו' אב תשפ"א, (15 יולי 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

אילן ארן

מר אלכסנדר טנדלר
נציג מעסיקים

איינש וס

איריס רש, שופטת

מר אברהם פרקש

נציג עובדים

10
11

12
14
15
16
18